

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с корупционно поведение и практики, четвърто тримесечие на 2024 г.**

1. Дела с подсъдими лица, заемащи висши публични длъжности (по чл. 6 от ЗПК)

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>26.01.2024 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. И. К. – бивш директор на Националната разузнавателна служба, чийто правопреемник е Държавната агенция „Разузнаване“, срещу решението по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВнАС), с което частично е изменена присъда по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.</p> <p>ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решението по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВнАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. И. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъжда на 10 години „лишаване от свобода“. Съдът лишава подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.</p> <p>С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от К. И. К. е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. К. И. К. е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p>	<p>Спряно на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от НПК (определение в о.с.з. от 26.01.2024 г.)</p>

<p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.</p> <p>С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.</p>	
<p>21.06.2024 г. – н. д. № 344/2024 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу решение на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 266/2023 г., потвърждаващо оправдателна присъда на Окръжен съд – Русе.</p> <p>Подсъдимият С. Р. е обвинен за това, че през периода 28.05.2009 г. – 01.03.2011 г. в гр. Р. в условията на продължавано престъпление на 20 пъти като длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – главен архитект на Община Р., е нарушил и не е изпълнил служебните си задължения във връзка с административните процедури по Закона за устройство на територията и Закона за културното наследство, както и за това, че през същия период в качеството си на длъжностно лице – главен архитект, противозаконно дал разрешение – чрез издаване на визи за проектиране, одобряване на инвестиционни проекти, издаване на разрешения за строеж и забележки към тях, както и чрез въвеждане в експлоатация на извършено строителство в гр. Р. в нарушение на разпоредбите на Закона за устройство на територията, Закона за културното наследство и на Правилата и нормативите за прилагане на ОГУП на територията на гр. Р., в частта им за смесена традиционна централна зона, приети с Решение № 231 по Протокол № 15/12.06.2008 г. на Общински съвет Р., обн. ДВ, бр. 70/2008 г., влязло в сила на 08.09.2008 г., за повреждане и видоизменяне на единична недвижима културна ценност – жилищно-търговска сграда на ул. „Александровска“ № 48, обявена за архитектурно-строителен паметник на културата с обнародване в ДВ, бр. 63/1973 г.</p>	Обявено за решаване.
<p>15.11.2024 г. – н. д. № 804/2024 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане от главния прокурор за възобновяване на наказателното производство срещу К. И. С. в качеството му на лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 7 от ЗПК – изпълняващ длъжността „прокурор“.</p>	Обявено за решаване.

С определение от 30.04.2024 г. е прекратено наказателното производство по н.о.х.д. № 1387/2024 г. на Софийския градски съд, водено срещу К. И. С. за престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

По частен протест срещу определението е образувано в.н.ч.д. № 748/2024 г. на Софийския апелативен съд. По делото е постановено определение от 02.07.2024 г., с което е потвърден актът на първоинстанционния съд за прекратяване на наказателното производство срещу К. И. С.

Главният прокурор иска възобновяване на посочените дела на Софийския градски съд и Софийския апелативен съд, отмяна на постановените по тях определения за прекратяване и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Заявени са касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

24.01.2025 г. (отменен ход по същество от 22.03.2024 г.) – н. д. № 192/2024 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 304б, ал. 1, чл. 304а от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите Н. М. (за подкуп) и К. П. (за подкуп и търговия с влияние) срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 465/2023 г. на Апелативен съд – Пловдив. С нея е отменена Присъда № 260010/23.03.2022 г. по н.о.х.д. № 769/2019 г. на Окръжен съд – Пловдив в частта относно оправдателните диспозитиви и разноските, като вместо това К. П. е признат за виновен за това, че през периода м. април – 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – изпълняващ длъжността кмет на Община К., е приел от Н. М. дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да извърши друго престъпление във връзка със службата си – такова по чл. 283 от НК: да използва своето служебно положение, за да набави за ЕООД „XXX“ – гр. П. противозаконна облага, като му осигури класирането на първо място в обявения през същата година конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“, поради което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема длъжността кмет“ за срок от 3 години. К. П. е признат за виновен в това, че на 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., в качеството си на лице, изпълняващо длъжността кмет на Община К., е използвал своето служебно положение за да набави на ЕООД „XXX“ гр. П., противозаконна облага, изразяваща се в класирането му на първо място в обявения през 2013 г. конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. Куклен и за Домашен социален патронаж гр. Куклен“, като подсъдимият не е наказан поради изтичането на абсолютната давност за наказателно преследване. К. П. е признат за виновен в това, че на 10.06.2014 г. в гр. К., обл. П. е приел от Н. М. дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение –

определяне на изпълнител по обявената през същата година обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“ по отношение на длъжностното лице А. С. – член на комисията за провеждане на процедура по обществена поръчка, поради което му е наложено наказанието „пробация“ за срок от 1 година.

Със същата присъда Н. М. е призната за виновна в това, че в периода м. април – 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., е дала на К. П. в качеството му на длъжностно лице – кмет на Община К., дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да извърши действие по служба, като осигури класирането на първо място на собственото ѝ ЕООД „XXX“ гр. Пловдив в обявения през същата година конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“, поради което ѝ е наложено наказанието „пробация“ за срок от 1 година. Със същата присъда Н. М. е призната за виновна в това, че на 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., е дала дар – пари в размер на 300 лева, на К. П., изпълняващ длъжността кмет на гр. К., който е твърдял, че може да упражни влияние при вземане на решение – определяне на изпълнител по обявената през същата година обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“ по отношение на длъжностните лица – членове на комисията за провеждане на процедура по обществена поръчка, като подсъдимата не е наказана поради изтичането на абсолютната давност за наказателно преследване.

В касационните жалби се прави искане за връщане на делото за ново разглеждане от Апелативен съд – Пловдив.

2. Дела с подсъдими лица, които не заемат висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от 10 години.</p> <p>С въззивно решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36/14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен.</p> <p>С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p>	<p>Спряно до постъпването на акт за смърт на подсъдимия.</p>

<p>24.11.2021 г. – н. д. № 915/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.</p> <p>С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.</p> <p>С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.</p>	<p>Спряно до постъпване на документи с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия в Доминиканската република.</p>
<p>28.04.2023 г. – н. д. № 326/2023 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 219, ал. 3 от НК</p>	<p>С Решение № 566/11.11.2024 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 34/23.02.2023 г.</p>

<p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимия А. А. М. срещу решението от 23.02.2023 г. по в.н.о.х.д. № 241/2021 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 130/2019 г. на Окръжен съд – Пазарджик подсъдимият А. А. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание, при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, 6 месеца „пробация“ при двете задължителни пробационни мерки. С присъдата е частично оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С Решение № 34/23.02.2023 г. по в.н.о.х.д. № 241/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p> <p>С касационните жалби се заявява наличието на касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, като се предлага въззивното решение да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на АС – Пловдив или подсъдимият да бъде оправдан.</p>	<p>на Пловдивския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 241/2021 г., в потвърдителната му гражданско-осъдителната част и връща делото за ново разглеждане на същия съд в посочената част от друг съдебен състав от стадия на съдебното заседание.</p> <p>Оставя в сила въззивното решение в останалата му част.</p>
<p>19.06.2024 г. – н. д. № 433/2024 г., I н. о., докладчик: Светла Букова, чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу решението по в.н.о.х.д. № 971/2023 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 5707/2018 г. на Софийския градски съд. С нея подсъдимият С. Г. Л. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (умишлена безстопанственост в особено големи размери, представляващо особено тежък случай) и е оправдан по повдигнатото обвинение.</p> <p>В касационния протест се излагат съображения, че въззивното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушение на закона – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 1 от НПК. Предлага се да бъде отменено решението на САС и делото да се върне за ново разглеждане на същия съд от друг съдебен състав.</p>	<p>С Решение № 469/03.10.2024 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение на Софийския апелативен съд № 20/22.01.2024 г., постановено по в.н.о.х.д. № 971/2023 г.</p>
<p>17.09.2024 г. – н. д. № 644/2024 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия А. А. Х. Е. Ш. против решение по в.н.о.х.д. № 1205/2023 г. по описа на Апелативен съд – София.</p> <p>С Присъда № 120/06.10.2022 г. на Софийския градски съд подсъдимият А. А. Х. Е. Ш. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 304а, пр. 1, алт. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК; чл. 131, ал. 2, пр. 4 вр. ал. 1, т. 4, пр. 3 вр. чл. 130, ал. 2 вр. ал. 1 от НК и по чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 1 от НК. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание за трите деяния, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим. На основание чл. 23, ал. 3 от НК е присъединено</p>	<p>С Решение № 487/09.10.2024 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение на Софийския апелативен съд № 38/07.02.2024 г. по в.н.о.х.д. № 1205/2023 г.</p>

<p>изцяло наложеното наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. На основание чл. 68, ал. 1 от НК е приведено в изпълнение отложеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, наложено с присъда, постановена по н.о.х.д. № 15948/2018 г. на СРС, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим. Съдът се е произнесъл по приложението на чл. 307а и чл. 354а, ал. 6 от НК, и чл. 189, ал. 3 и чл. 190, ал. 2 от НПК.</p> <p>По жалба на подсъдимия е образувано в.н.х.о.д. № 1205/2023 г. на Софийския апелативен съд. С решение от 07.02.2024 г. първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се заявява наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК, като се прави искане алтернативно за оправдаване на подсъдимия или намаляване размера на наложеното наказание.</p>	
<p>18.09.2024 г. – н. д. № 574/2024 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 167, ал. 2 – 4 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите И. А. А., Г. А. И. (Г. А. К.) и Е. Г. А. срещу новата присъда от 19.01.2024 г. по в.н.о.х.д. № 244/2022 г. на Окръжен съд – Велико Търново.</p> <p>С Решение по в.н.о.х.д. № 152/2018 г. на Окръжен съд – Велико Търново е отменена осъдителната присъда по н.о.х.д. № 247/2015 г. на Районен съд – Свищов и делото е върнато за ново разглеждане.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 438/2018 г. на Районен съд – Свищов подсъдимите са признати за невиновни по повдигнатите им обвинения за извършени престъпления, както следва: И. А. А. – по чл. 167, ал. 3, чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 2, чл. 167, ал. 2, предл. 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 и по чл. 167, ал. 2, предл. 1-во от НК; Г. А. И. (Г. А. К.) – по чл. 167, ал. 2, предл. 2-ро и чл. 167, ал. 3 от НК; Е. Г. А. – по чл. 167, ал. 2, предл. 1-во вр. чл. 26, ал. 1 от НК (престъпления против политическите права на гражданите – т. нар. търговия с гласове).</p> <p>С новата присъда по в.н.о.х.д. № 244/2022 г. на Окръжен съд – Велико Търново подсъдимият И. А. А. е признат за виновен в извършването на престъпления по: чл. 167, ал. 3, чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 2, чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1, като за всяко от тях са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за по 6 месеца с изпитателен срок от 3 години. Лишен е от право да заема държавни и обществени длъжности, свързани с упражняване на избирателни права, за срок от 2 години. Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца, отложено за срок от 3 години, като е присъединено наказанието за лишаване от права. Подсъдимият Г. А. И. (Г. А. К.) е признат за виновен за престъпления по: чл. 167, ал. 2, пр. 2 и чл. 167, ал. 3 от НК, като са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за по 6 месеца с изпитателен срок от 3 години. Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца, отложено за срок от 3 години.</p>	<p>С Решение № 491/14.10.2024 г. ВКС реши:</p> <p>Изменя въззивна присъда № 2/19.01.2024 г., постановена по в.н.о.х.д. № 244/2022 г. по описа на Окръжен съд – Велико Търново, като на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК заменя наложеното на подсъдимите И. А. А., Г. А. К. и Е. Г. А., за извършеното от всеки от тях престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК, наказание от 6 м. лишаване от свобода с пробация с пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност на изпълнение 2 пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“, и двете за срок от по 6 месеца.</p> <p>Оставя в сила въззивната присъдата в останалата ѝ част.</p>

<p>На подсъдимия е определено едно общо най-тежко наказание измежду наложените с тази присъда и с присъда по н.о.х.д. № 425/2013 г. – „лишаване от свобода“ за 10 месеца, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години. Подсъдимият Е. Г. А. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 167, ал. 2, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, отложено с изпитателен срок от 3 години.</p> <p>С жалбите се заявяват всички касационни основания, като се иска в условията на алтернативност – отмяна на атакуваната нова присъда и оправдаване на подсъдимите или връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>27.09.2024 г. – н. д. № 621/2024 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 201, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу присъдата от 12.03.2024 г. по в.н.о.х.д. № 1248/2023 г. на Окръжен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда от 21.03.2023 г. по н.о.х.д. № 2989/2022 г. на Районен съд – Пловдив С. Н. Ш. е признат за виновен в това, че на 08.10.2021 г. в гр. Стамболийски, обл. Пловдив, в качеството си на длъжностно лице – крупие, е присвоил чужди пари – сумата от 900 лв., собственост на „Ем Джи Холидей“ ООД, връчени в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, поради което и на осн. чл. 201 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание от 1 г. лишаване от свобода, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено с изпитателен срок от 3 години.</p> <p>С присъдата от 12.03.2024 г. по в.н.о.х.д. № 1248/2023 г. на Окръжен съд – Пловдив на основание чл. 334, т. 2 вр. чл. 336, ал. 1, т. 3 от НПК е отменена изцяло първоинстанционната присъда и подсъдимият е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 201 от НК.</p> <p>В протеста са релевирани твърдения за наличие на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за разглеждане от друг състав на окръжния съд.</p>	<p>С Решение № 499/16.10.2024 г. ВКС реши: Отменя Присъда № 23/12.03.2024 г., постановена по в.н.о.х.д. № 1248/2023 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.</p>
<p>18.10.2024 г. – н. д. № 831/2024 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по искане на главния прокурор за възобновяване на н.о.х.д. № 2379/2024 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С Присъда № 93/22.05.2024 г. по н.о.х.д. № 2379/2024 г. на СГС подсъдимият М. В. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК и на основание чл. 58а, ал. 4 вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ вр. чл. 42а, ал. 2, т. 1 и 2 от НК му е наложено наказание „пробация“ с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ</p>	<p>С Решение № 527/28.10.2024 г. ВКС реши: Възобновява наказателното производство по н.о.х.д. № 2379/2024 г. по описа на Софийския градски съд и изменя постановената по него Присъда № 93/22.05.2024 г., като определя периодичност на изпълнение на наложената на М. В. М. пробационна мярка „задължителна</p>

<p>адрес“ за срок от 6 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца. На основание чл. 55, ал. 3 от НК не му е наложено кумулативно предвиденото наказание „глоба“.</p> <p>С искането се заявява наличието на основанията по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, като се прави искане за възобновяване на цитираното производство, отмяна на постановената по него присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.</p>	<p>регистрация по настоящ адрес“ 2 пъти седмично.</p>
<p>25.10.2024 г. (отменен ход по същество от 30.11.2023 г.) – н. д. № 846/2023 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 220, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия П. А. К. срещу решението от 14.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич П. А. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице съзнателно сключил неизгодна сделка – договор за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг и поръчка към договора за автомобил, като от това произлязла значителна вреда в размер на 48 059,92 лева (престъпление по чл. 220, ал. 1 НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години. Осъден е да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД сумата от 48 059,92 лева, представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди. С решение на Апелативен съд – Варна е потвърдена присъдата. С решение по к.н.д. № 752/2022 г. на ВКС въззивното решение е отменено и делото е върнато на въззивния съд за ново разглеждане.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна е намалено наложеното на П. А. К. наказание „лишаване от свобода“ на 8 месеца и е отложено изтърпяването му с изпитателен срок от 3 години. Намален е размерът на обезщетението за причинени от деянието имуществени вреди на 37 504,30 лв.</p> <p>В жалбата на подсъдимия се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и за признаване на П. А. К. за невиновен по повдигнатото му обвинение.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>29.10.2024 г. – н. д. № 749/2024 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия П. Л. С. срещу Решение № 162/20.05.2024 г. по в.н.о.х.д. № 996/2023 г. на Апелативен съд – София.</p> <p>С присъда на Софийския градски съд по н.о.х.д. № 1709/2020 г. П. Л. С. е признат за виновен в това, че за периода от 13.06.2018 г. до 26.06.2018 г. в гр. Бургас, гр. Несебър и гр. София в условията на продължавано престъпление в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, ал. 1, б. „б“ от НК – управител на ООД и управител на ЕООД, присвоил</p>	<p>С Решение № 596/22.11.2024 г. ВКС реши: Изменя Решение № 162/20.05.2024 г., постановено по в.н.о.х.д. № 996/2023 г. по описа на Софийския апелативен съд, като намалява наказанието „лишаване от свобода“ на П. Л. С. от 4 години на 3 години. На основание чл. 66 от НК отлага изтърпяването на така определеното наказание</p>

<p>чужди пари на обща стойност 186 650 лв., собственост на тези дружества, връчени в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, като длъжностното присвояване е в големи размери. На основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, като изпълнението е отложено за срок от 3 години. Подсъдимият е лишен от право да заема материалноотговорна длъжност за срок от 3 години и да упражнява професия или дейност, свързана с материална отчетност, за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец (ощетеното ООД) сумата от 148 250 лв., представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди, както и на гражданския ищец (ощетеното ЕООД) сумата от 38 400 лв., представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди. Оправдан е по обвинението длъжностното присвояване да е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, както и за това за улесняването му да е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание.</p> <p>С въззивното решение на Апелативен съд – София първоинстанционната присъда е изменена в частта на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“, като то е увеличено от 3 на 4 години, отменено е приложението на чл. 66, ал. 1 от НК и присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>В касационната жалба са заявени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието. Отправена е молба за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или намаляване на размера на наложеното наказание и прилагане на института на условното осъждане.</p>	<p>за срок от 5 г. от влизане на присъдата в сила. Оставя в сила решението в останалата му част.</p>
<p>18.11.2024 г. – н. д. № 823/2024 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 253, ал. 3, т. 1, чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане от осъдените И. Т. И., Е. Т. И., С. И. И., Б. Г. Т. и Т. Г. П. за възобновяване на н.о.х.д. № 503/2015 г. на Специализирания наказателни съд (закрит) на основание чл. 422, ал. 1, т. 4 от НПК във връзка с разпоредби на Договора за функционирането на Европейския съюз (ЕС) и Хартата на основните права на ЕС и решение от 16.11.2023 г. на Съда на ЕС по дело С-427/22 г. От осъдения С. Р. Ж. не е постъпило такова искане.</p> <p>Делото през СНС (закрит), станало известно като „Лихварите“, е образувано по обвинение за участие в организирана престъпна група (ОПГ), създадена с цел пране на пари, придобити от лихварство, ръководена от адвокат – бивш ръководител на следствения арест в Стара Загора. С протоколно определение от 16.10.2018 г. на СНС (закрит) е одобрено споразумение, с което И. Т. И. е признат за виновен за ръководене на ОПГ, а Е. Т. И., С. И. И., Б. Г. Т. , Т. Г. П. и С. Р. Ж. са признати за виновни за участие в ОПГ, като групата е създадена с</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>користна цел и с цел да извършва престъпления по чл. 252, ал. 2 вр. ал. 1, чл. 20, ал. 2 от НК (лихварство) и чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (особено тежък случай на пране на пари в особено големи размери).</p> <p>На подсъдимите са наложени следните общи най-тежки наказания: на И. Т. И. – „лишаване от свобода“ за 2 години; на С. Р. Ж. – „лишаване от свобода“ за 1 година; на Е. Т. И. – „лишаване от свобода“ за 1 година, отложено за срок от 3 години; на С. И. И., Б. Г. Т. и Т. Г. П. – „лишаване от свобода“ за по 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от по 3 години за всяка една от тях.</p> <p>По отношение на подсъдимия И. С. П. наказателното производство е спряно с протоколно определение от 17.05.2017 г. на СНС (закрит).</p>	
<p>21.11.2024 г. – н. д. № 941/2024 г., III н. о., докладчик: Невена Грозева, чл. 304а, предл. 6 вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимия К. А. Б. и неговия защитник срещу Решение № 125/16.07.2024 г. по в.н.о.х.д. № 257/2024 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С Присъда № 33/04.04.2024 г. по н.о.х.д. № 2563/2023 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив подсъдимият К. А. Б. е признат за виновен в това, че на 25.03.2021 г. в Пловдив е предложил и дал дар – сумата от 30 лв., на полицейски орган – младши инспектор Г. В. М., за да не извърши действия по служба – да не състави против него актове за установяване на административни нарушения за извършени от него на същата дата нарушения на чл. 100, ал. 1, т. 1 и т. 6 от ЗДвП – за това, че не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролния талон към него и документ, отразяващ датата за извършване на следващия периодичен преглед за проверка на техническата изправност, и на чл. 638, ал. 1 от Кодекса за застраховането – за това, че няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. На основание чл. 304а, предл. 6 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 54 от НК са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 4 месеца, отложено с изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 500 лв. С Решение № 125/16.07.2024 г. по в.н.о.х.д. № 257/2024 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационните жалби са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и се иска отмяна на решението и оправдаване на подсъдимия или отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>С Решение № 648/12.12.2024 г. ВКС реши: Отменя Решение № 125/16.07.2024 г. по в.н.о.х.д. № 257/2024 г. на Апелативен съд – Пловдив. Връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав от стадия на съдебното заседание.</p>
<p>21.11.2024 г. – н. д. № 910/2024 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 302, т. 1, пр. предпоследно вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1; чл. 302, т. 1, пр. предпоследно вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Г. Г., М. Е., И. Д. и Г. Б.</p>	<p>С Решение № 649/12.12.2024 г. ВКС реши: Оставя в сила Присъда № 2/23.06.2023 г., постановена от САС (АСНС – закрит) по в.н.о.х.д. № 207/2021 г.</p>

срещу присъдата от 23.06.2023 г. по в.н.о.х.д. № 207/2021 г. на Софийския апелативен съд (Апелативния специализиран наказателен съд – закрит).

Делото е за втори път пред касационната инстанция, след като с решение от 10.05.2021 г. по к.н.д. № 621/2020 г. на ВКС е отменена присъдата по в.н.о.х.д. № 42/2017 г. на АСНС – закрит.

С атакуваната сега нова присъда е отменена присъдата от 28.11.2016 г. на Специализирания наказателен съд в частта, с която подсъдимите са признати за невиновни и оправдани: Г. Б. по обвинението за престъпление по чл. 302, т. 1, пр. предпоследно вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а Г. Г., М. Е. и И. Д. по обвинението за престъпление в съучастие като съизвършители по чл. 302, т. 1, пр. предпоследно вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК. Вместо това е постановена нова присъда, с която подсъдимите са признати за виновни и осъдени по повдигнатите им обвинения, като са наложени следните наказания за всеки един от тях: „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, отложено с изпитателен срок, „глоба“ от 3000 лв., „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 2 години и „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 2 години.

С касационните жалби са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искания при условията на алтернативност за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, изменение на новата присъда и намаляване на наказанието или отмяна на съдебния акт на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане.

20.01.2025 г. – н. д. № 835/2024 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по жалба на защитника на подсъдимата В. А. Н. срещу Присъда № 14/09.05.2024 г. по в.н.о.х.д. № 344/2024 г. на Апелативен съд – София.

С присъда по н.о.х.д. № 3762/2023 г. на СГС В. А. Н. е призната за виновна в това, че:
- за времето от 11.08.2006 г. до 13.06.2012 г. в условията на продължавано престъпление с 293 деяния в качеството си на длъжностно лице извършила престъпление по чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 5 години, „лишаване от право да заема длъжност на материалноотговорно лице в държавна или обществена организация“ за 5 години и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 5 години, като е оправдана по обвинението присвояването да представлява особено тежък случай;

- за времето от 07.03.2008 г. до 07.06.2012 г. в условията на продължавано престъпление с 542 деяния в качеството си на длъжностно лице извършила престъпление по чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 4 години, „лишаване от право да заема длъжност на материалноотговорно лице в държавна или обществена организация“ за 4 години и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 4 години, като е оправдана по обвинението, че присвояването представлява особено тежък случай;

- в периода от 10.10.2011 г. до 31.05.2012 г. в условията на продължавано престъпление с 14 деяния в качеството си на длъжностно лице извършила престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, „лишаване от право да заема длъжност на материалноотговорно лице в държавна или обществена организация“ за 3 години и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 3 години.

Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема длъжност на материалноотговорно лице в държавна или обществена организация“ и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 5 години.

С въззивната присъда на САС е отменена първоинстанционната в частта, с която В. А. Н. е призната за невинна и оправдана за това, че извършените от нея длъжностни присвоявания по пункт първи и втори от обвинителния акт не представляват особено тежък случай. За престъплението по пункт първи от обвинението с присъдата на САС на В. А. Н. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 12 години, което на основание чл. 58а, ал. 1 от НК е намалено с 1/3 на 8 години, и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 8 години. За престъплението по пункт втори на обвинението на подсъдимата са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 10 години, което е намалено с 1/3 на 6 години и 7 месеца, и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 6 години и 7 месеца. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е наложено за изтърпяване най-тежкото наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 години. Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалата ѝ част.

В касационната жалба са заявени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново

<p>разглеждане, или в алтернатива – за намаляване на наложеното наказание или за намаляване на наказанието и приложение на института на условното осъждане.</p>	
<p>23.01.2025 г. (отменен ход по същество от 27.01.2022 г.) – н. д. № 1093/2021 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 223/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен по отношение на З. П. Й. и Й. И. Й.</p> <p>Касационното производство е второ по ред.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен подсъдимата З. П. Й. е призната за виновна в това, че на 01.07.2013 г., в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представляваща „ЛИДА“ АД – гр. Шумен, присвоила вещи, собственост на дружеството, връчени ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като за целта съзнателно сключила неизгодна сделка, присвоената сума е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 от НК и чл. 54 от НК са ѝ наложени наказанията: 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 г. и 6 м., и „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 г. Със същата присъда подсъдимият Й. И. Й. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представител на „ЛИДА“ АД, съзнателно сключил неизгодна сделка, като от това е произлязла значителна вреда за дружеството.</p> <p>С въззивната присъда от 21.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 391/2020 г. на Апелативен съд – Варна е отменена първоинстанционната, като двамата подсъдими са признати за невиновни и са оправдани изцяло.</p> <p>С решение от 30.06.2021 г. по наказателно дело № 384/2021 г. на ВКС е отменена въззивната присъда в частта, с която е отменена първоинстанционната присъда, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна.</p> <p>При новото разглеждане на делото от въззивния съд е постановена присъда по в.н.о.х.д. № 223/2021 г., с която е отменена изцяло първоинстанционната присъда.</p> <p>В касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила, като искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>24.01.2025 г. – н. д. № 991/2024 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на защитника на подсъдимия Г. Г. срещу решението на</p>	

Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 129/2024 г., с което е изменена Присъда № 9/06.09.2024 г. по н. о. х. д. № 1676/2023 г. по описа на Окръжен съд – Варна. Апелативният съд е признал подсъдимия за невиновен в това да е дал подкуп на В. В. – старши полицаи в група „Специализирано подразделение охрана на обществения ред“ на сектор „Специализирани полицейски сили“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Варна, и в тази част на обвинението подсъдимият е оправдан. В останалата ѝ част присъдата на Окръжен съд – Варна е потвърдена.

С присъдата Г.Г. е признат за виновен в това, че на 16.10.2022 г. дал подкуп – сумата от 50 лева, на полицейски органи – старши полицаите в група „Специализирано подразделение охрана на обществения ред“ (СИГМА) на сектор „Специализирани полицейски сили“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Варна К. И. и В. В., за да не извършват действие по служба – да не съставят акт за установяване на административно нарушение по чл. 150 от ЗДвП относно управлявания от него лек автомобил. На основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.

В касационната жалба е изразено несъгласие с размера на наложеното наказание.